

Hamza Özçelik

- şiirler -

Yayın Tarihi:

23.04.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

1 Numaralı Dörtlük

Bu dünya yaşlı ben sararıp solduğum kadar
Bu dünya çirkin ben nefretle dolduğum kadar
Merak etme bir gün hepsi benimle gidecek
Şu ölümlü dünya var ben var olduğum kadar

Hamza Özçelik

1 Numaralı Şiir

Anmadım seni zat-ı halini ihmal ettim
Ne dertler açtım başıma bilsen ne hal ettim

Benim derdim ne mal ne mülk ne şan ne de şöhret
Bir düş uğruna ömrümü yoluna mal ettim

Aşıklar ebr-i baharda saklıca buluşur
Bende kağıtlarda seninle hasbihal ettim

Can cananı arar, gül bülbülü, şems kameri
Ben ikimizi aynı mısrada hayal ettim

Gerçek aşıklar diyemez saklar sevdiğini
Ben tutamadım kağıda yazdım ihlal ettim

Dehr bu, kötüye iyi, güzele çirkin denktir,
Sen güzelsin bende iyi, dehre celal ettim

Haydi tez davran, durma yol al uğurlar olsun
Benden yana var ise hakkımı helal ettim

Hamza Özçelik

10 Numaralı Dörtlük

Bak bir kez daha ufukta güneş battı
Sevgilisiz geçen bir gün daha bitti
Boş yere ben onsuz yaşayamam deme
Sen gibi niceler bir bir göçtü gitti

Hamza Özçelik

11 Numaralı Dörtlük

Güz akşamı aşk çıkıp gittiye ansızın gönülden
Hüzünlen, dem vur gönlüne, başka ne gelir ki elden
Sakin aşkın perdesini aralamaya çalışma
Bir kere indi mi ne sen dayanabilirsin ne ben

Hamza Özçelik

12 Numaralı Dörtlük

Oyuncuları tek tek rolleriyle eşledik
Sahnede rolü bitenleri alkışladık
Sahne arkasından piyes dediler bize
Bizde rolümüzü oynamaya başladık

Hamza Özçelik

13 Numaralı Dörtlük

Tasviri yok bu duygunun kendini boşa yorma
Daha ağırı var mı yolunu gözlemekten
Hüzünlü değilim bana acıyı da sorma
Sana kavuşmak kadar zevk alıyorum seni özlemekten

Hamza Özçelik

14 Numaralı Dörtlük

Zaman bir derya gibi akıp gidiyor
Kalbimize bir çizik atıp gidiyor
Her gün ufukta batan her bir ay ile
Ömürden bir gün daha çıkıp gidiyor

Hamza Özçelik

15 Numaralı Dörtlük

Sakin sâkilenme her daim gül, coş
Bilgelik, erdemlik bunlar hoştur hoş
Sakin bir güzelin arkasından gitme
Aşk, sevgi, yâr bunlar boştur boş

Hamza Özçelik

16 Numaralı Dörtlük

De ey sevgili, beni her ayn yersinler
Berduşlara mey, bana hicran versinler
Öldüğümde ses etmesinler kimseye
Beni topraklara bi zeban sersinler

Hamza Özçelik

17 Numaralı Dörtlük

Dünya, yokuşlara gebe bir yokuştur
Asıl mesele yaşarken yok oluşturu
Yokuşları aşan kaybolur ufukta
Doğan her güneşle onlar artık kuştur

Hamza Özçelik

2 Numaralı Dörtlük

Cevabı sende, sürükleyen de sensin beni bu derde
Aramızda bir perde var sanki, söyle bu perde nerde
Perdeyi bulsam bile indiremem kusuruma bakma
Ne sen kalırsın sen de ne de ben eğer inerse perde

Hamza Özçelik

2 Numaralı Şiir

Gam kadehi yollarsın,görmedim ayş kadehi
Böyle mi davranırsın,hanende mihman iken

Secde etmem beklersin,yarattığın cihanda
Nasıl secde edeyim,gözleri cihan iken

Aşk ateşine saldın,vuslatını vermedin
Nasıl sebat edeyim,bir aciz insan iken

Dünyalar yaratırsın,dünyaları yıkarsın
Sonsuz gücün yetmez mi, tek derdim canan iken?

Hamza Özçelik

2.1 Numaralı Dörtlük

İndirdim perdeyi bembeyaz tül den
Bir suret bekliyordum oluşmuş külden
Karşımda ne suret vardı ne de kül
Meğerse suret de benmişim kül de ben

Hamza Özçelik

3 Numaralı Dörtlük

Adam kadının gözlerinde kayboldu
Kadın başka adamın kollarında savruldu
Şu dünyanın adaletine bak
Dünya adamın cehennemi, kadının cenneti oldu

Hamza Özçelik

4 Numaralı Dörtlük

Ŗu gönöl iyiliği, doğruluğu bulmadı
Ne erenler ne zalimler kabına dolmadı
En acısı da ne idir bilir misin ey dost?
Acırım, Ŗu dünya da bir sevenim olmadı

Hamza Özçelik

5 Numaralı Dörtlük

Sonsuza kadar yaşayacak değilim elbette
Solacak yapraklar, toprak karışacak ete
O zamana kadar gününü gün et, gez,coş,eğlen
Bak bakalım ölünce gidecek misin cennete

Hamza Özçelik

6 Numaralı Dörtlük

Yaşam çift rakamlı bir sayı
Kader bir piyango olayı
Hayatlar bir kuraysa eğer
Bizseçmişiz yanlış kurayı

Hamza Özçelik

7 Numaralı Dörtlük

Yaşanmaz yüreğinde sel yangını ateşle
Bir gün daha elimizden çıktı gitti işte
Tasalanma, kim bilir ne fırsatlar çıkacak
Yarın şafak vakti ufukta doğan güneşle

Hamza Özçelik

8 Numaralı Dörtlük

Değişemem, varlığım benim özüm
Beğenmiyor iseniz beni, kūsün
Ben en azından ne isem öyleyim
Beni bırak sen görüdüğün müsün?

Hamza Özçelik

9 Numaralı Dörtlük

Allah bir gün ruhumu kainata saçacak
Ruhumun parçaları hiç durmadan kaçacak
Bir kaç parçaları toprağa değerse eğer
Değdiği topraklarda kardelenler açacak

Hamza Özçelik

Ağılbaşı

O gün güneşle bu tepede bittin
Elveda diyerek bıraktın derde
Sonra ardına hiç bakmadan gittin
Kim bilir sen nerlerdesin ben nerde

Diktiğimiz gln dalları solmuş
Bizi izleyen kuşlar tmez olmuş
Artık o yerinde miladı dolmuş
Şimdi adı meçhul, bilinmezlerde

Tekrar yaşamak istersen o günü
Yad etmek istersen kafan eserde
Kuşlar, gl, güneş, hatıralar ve ben
Hala geziniriz sensiz o yerde

Hamza zçelik

Artık Ne O Leyla Ne De Ben Mecnun Değilim

Bu dünya da anlamsız çok garip bir şekilim
Ki tattığım her hazdan, andan memnun değilim
Bereket versin iyi bir hayat sürdürdüm ben
Ama artık bendeniz o genç insan değilim

Evvel umudum vardı, aşk peşinde koşardım
Bir düşün uğruna kara hülyaları aşardım
Ben bu dünyada bir tek O'nun için yaşardım
Artık ne o Leyla ne de ben Mecnun değilim

Devran döndü, çok çabuk geçti şu seneler
Satırlara karışıp yok oldu kelimeler
Beni ayakta tutan umutlar, düşünceler
Bir bir yok oldu gitti, ben artık ben değilim

Hamza Özçelik

Aşk Kervanı

Bugün seni gördüm camın önünde
Ciğerim yeniden kokunu içti
Kim bilir kimlerde senin yüreğin
Gözlerin öylece daldı uzağı seçti

Dayanmış mermere nazlı bedenin
Camlar gibi buğu olmuş gözlerin
Hangi yığidin bir bakışı senin
Yeşil gözlerini hüznle biçti

Aşk öyle bir şey ki bilinmez gizi
Mecnun'a su olur çöller denizi
Kalbimi de sayıp sorarsan bizi
Aşk kervanı bizden hicranla geçti

Hamza Özçelik

Babam'a Mektuplar

Dünya pazar, dostluklar kasa
Bakmışsın akşam olmuş, gündüz kısa
Eğlen, ayş ol, olmasın gönlünde tasa
Ömür bir gün daha biçmez Halil'im

Boş ver alma kimsenin ahını
Ahları yıktı Süleyman'ın tahtını
Allah bahar etsin hazan bahtını
İnsan kaderini seçmez Halil'im

Menzilden şaşma, felek sana çatsın
Allah gülüşüne gülüşler katsın
Şems gözünde doğup saçında batsın
Kötü kalpte çiçek açmaz Halil'im

Dostunun derdini derdine ekle
Meyve olgunlaşır ilkin çiçekle
Her şeyin vakti var, vaktini bekle
Baykuş gündüz vakti uçmaz Halil'im

Alim kendini hep yerer, hep döğür
Hayatın manası yanmamış meğür
Aşık ab-ı hicran tattıysa eğer
Vuslat badesinden içmez Halil'im

Ben istedim, sözümü yazdı kalem
Sakın seni esir almasın elem
Takma, bana ne der diye el alem
El alem dünyadan göçmez Halil'im

Kader bilinmeyen uzak gelecek
Her şey yalandır, ölümdür gerçek
Ve sadece bir kez açar her çiçek
Yıl iki kez güzlü geçmez Halil'im

Yaşlanacaksın, dökülecek postun
Bir gün senin de kırılacak testin
Hayatında olacak pek çok dostun
Bu Hamza gibisi gelmez Halil'im

Hamza Özçelik

Ben Gökten İndim İneli Doğmadı Güneş

Ben göklerden indim ineli doğmadı güneş
Annem zaten beni bir gece vakti doğurmuş
Tepemde güneş yerine dolunay ve baykuş
Felek, ben ve baykuşu mor yıldızda yağurmuş
Ben göklerden indim ineli doğmadı güneş

Karanlık ve yalnız geçti, gün yüzü görmedim
Mevsimler... Hep yağışlı geçti mevsimler
Hayır, gök kubbemin üstüne tuğla örmedim
Tuğlanın altına kubbemi ördü zalimler
Karanlık ve yalnız geçti gün yüzü görmedim

Ara sıra ufuklar kızillara boyandı
Sarı çiçeğin üzerinden ışıklar geçti
Sisin içinde ki sisler ansızın uyandı
Sarı çiçeğin üstünden karanlıklar geçti
Ara sıra ufuklar kızillara boyandı

Acı çekiyorum ufukta doğan şafakta
Tek, karanlık dikkate alıyor sözlerimi
Konuşalım, karanlığın perdesini tak ta
Güneş ansızın alıyor kara gözlerimi
Acı çekiyorum ufukta doğan şafakta

Ben öksüz, yetim çocuğuyum karanlıkların
Mor yıldızda yağurmuş baykuşla beni kader
Haberini almadım doğan aydınlıkların
Alsam bile bu vakitten sonra ne fark eder
Ben öksüz, yetim çocuğuyum karanlıkların

Ben göklerden indim ineli doğmadı güneş
Annem zaten beni bir gece vakti doğurmuş
Tepemde güneş yerine dolunay ve baykuş
Felek, ben ve baykuşu mor yıldızda yağurmuş
Ben göklerden indim ineli doğmadı güneş

Hamza Özçelik

Ben Sensiz de Bahtiyarım

Yürü, yürü bu yollar sonsuzdur, tükenmez
Bağrımda ki ağrı vaslınla da dinmez
Kavuşmak mı.... Olmaz bu bir hayali seraptır
Kalbim hayali serap yüzünden ki bitaptır
Bu can neler diyor bir kez işit, bir kez dinle
Bak nasıl da ağlıyor acınla, hasretinle
Görmez misin, işitmez misin bu aciz sesi?
Ama sende ne arar ki vicdanın nefesi

Dışın tatlı bir bal, içinse acı zehir
Güzellik abidesi, sende ne arar fikir
Sence aşk, sevgilinin omzuna uzanmaktır
Bence aşk yeşil gözler de hicranla yanmaktır
Sanar mısın ebede gider bu muhkem günler?
Mutlulukla mı geçer bu devran, dem günler
Sanırım matem şemsi asla batmayacaktır
O sebepten devranın seyri zannımca haktır
Hiç umurumda olmaz artık kopsa kıyamet
Ben zaten ölüyüm sen kendin için telaş et

Dünya bir su deryası ben ise bir avuçluk kum
İster kabul et, ister etme sen bana mahkum
Lakin gururun vakti bendedir ey nazlı yar
İstemem gelmeni, bu kalp sensizde bahtiyar

Hamza Özçelik

Çünkü Sen İnsanın

Çünkü sen insansın
Savaştiğin kadar var olursun bu dünyada
Vazgeçtiğin zaman yok olursun
Çok konuşana geveze derler
Bilmezler ki insan düşündüğü kadar hür
Hayal ettiği kadar meraklıdır
Dünya'yı kurtardığın zaman zalimlerden
Senin de adın geçer tarihin tozlu sayfalarında
Peki, ya kendini dünyadan kurtardığın zaman
Yitik bir ezgisin sadece

Çünkü sen insansın
İşleri bitene kadar var olacaksın insanların hayatlarında
Sonra dudaklarında bir anı olarak kalacaksın
Üzülme sen de aynısını başkasına yapacaksın
Çünkü sen insanın
Al bayrağı dalgalandırdığın kadar milliyetçi
Takke taktığın kadar imam
Sakal bıraktığın kadar müslümansın
Vatanseversin, kendini övdüğün kadar sözünde
İçki içtiğin kadar münafık
Küfür ettiğin kadar cehennemliksin
Çoğunluktan farklı düşündüğün kadar vatan hainisin gözlerinde
Ama bilmezsin, neler oluyor, neler yaşanıyor, ne fırtınalar kopuyor özümde
ÇÜNKÜ SEN İNSANSIN

Hamza Özçelik

Dediler, Dedim

Seni gösterdim, cengimi sordular
Seni nişan gibi göğse taktım ben
Aydınlık şavklar bana rengimi sordular
Çoğu zaman siyah bazen aktım ben

Dediler "Bak işte sana yar geldi"
Dedim "Desenize kalbe har geldi
Sen güldün, erkenden nev bahar geldi
Kışların içinden sana baktım ben

"Kavuşamazsanız?", dehr, kader dedim
Aşık aşkından ne kaybeder dedim
Hem, hicran vuslat fark mı eder dedim
Seni kalbime mih gibi çaktım ben

Yar bir misafirdi unut dediler
Gönlü anılarla avut dediler
Hem o sensiz pek çok mesut dediler
Bu sevdayı mazi de bıraktım ben

Hamza Özçelik

Dergâh-ı Gam'da Sohbet

De Şendurannur halim neden böyle nice dir?
Aldığım her nefes ki bana bir ömür işkencedir
Size doğup duran gün niçin bana gecedir?
Benim devr-i alemimde hiç güneş açmaz mı?

Niçin geçmez şu garip kulun muhkem efkarı
Bilirim vasıl la da geçmez kalpteki ağrı
Uzak diyarda hüküm süren ayşın rüzgarı
Gönül tarlama uğrar ekini mi biçmez mi?

Bilmeden başımıza gamı devlet eyledik
Yıkılsın diye tahtı kaç yıl müddet eyledik
Herhal devlet-i gamı can'a ebet eyledik
Devlet-i gam bir lahza dahi olsun geçmez mi?

Herkesler kabuğuna çekildi, vardır yeri
Allah bile yar tutmuş kendine peygamberi
Ötelerden gelecek ayşla dolu haberi
Kanatlayan kuş nerde, gök kubbede uçmaz mı?

Dinmez aşık gönlünün göz yaşı, suyu, seli
Yanar aşkın gönlü değse yarın zülf teli
İsteyenden gam alıp ayş veren dehrin eli
Bir kez olsun şu garip Hamza kulu seçmez mi?

Herkeslere ol ama o dosta kör olma
Ya elini sımsıkı tut, ya bırak, kir olma
Çeşm-i aşktan içmedin lakin hiç nankör olma
Ey Hamza gönlün dostluk çeşmesinden içmez mi?

Hamza Özçelik

Durma Haydi Davran Yolun Açık Olsun

Bunca seneyi sığdırdın bir anlığa
Durma, haydi davran, yolun açık olsun
Kalbim gömülürken sessiz karanlığa
Durma, haydi davran, yolun açık olsun

Aşkımız mühür oldu kavuştu gize
Yeterdim ben sana, sen bana, biz bize
Ben seni beklerim bir lahza bir dize
Durma, haydi davran, yolun açık olsun

Artık bana bakmıyor yeşil gözlerin
Bir anlamı yok umut dolu sözlerin
Ben seni her dâim yâd edip özlerim
Durma, haydi davran, yolun açık olsun

Saç tellerin ılımlı bir eda gibi
Sesin kadim çağlardan seda gibi
Attığın her adım elveda der gibi
Durma, haydi davran, yolun açık olsun

Hamza Özçelik

Elbet Bir Gün Bahar Gelir

Canım annem sabır gerek
Elbet bir gün bahar gelir
Bu kışa göğüs gererek
Elbet bir gün bahar gelir

Toprak,yüreğini dağlar
Bülbül güle tekrar ağlar
Köyümün pınarı çağlar
Elbet bir gün bahar gelir

Buluşur,saklı aşıklar
Sürmez bu yalnız bakışlar
Rüzgar diner,biter kışlar
Elbet bir gün bahar gelir

Kışı atarız ırağa
Taze kan gelir yaprağa
İlk cemre düşer toprağa
Elbet bir gün bahar gelir

Unutma "bahar" adını
Saklı tut gönül kutunu
Hiç kaybetme umudunu
Elbet bir gün bahar gelir

Devran döner,güler felek
Bu kışlar elbet bitecek
Bahçelerde biter çiçek
Elbet bir gün bahar gelir

Bahar yeli bizi ünler
Gün gelir kış olur,dünler
Harman'da başlar düğünler
Elbet bir gün bahar gelir

Aşk kokusu yere siner
Koyunlar kışlardan iner
Bu kara kışlarda diner
Elbet bir gün bahar gelir

Hamza Özçelik

Elbette Her Güzel Şeyin Sonu Vardır

Bir Bakmışsın geçmiş yarınlar, ıraklar
Birden ünlemiş seni kara topraklar
Hazan gelir dökülür bir bir yapraklar
Daha anlatacak birçok konu vardır

Ufukta doğan güneşlerin batışı
Baharda açan her çiçeğin ölüşü
Yeşil dev gibi çok aşkların bitişi
Elbette her güzel şeyin sonu vardır

Hamza Özçelik

Elimde Çiçekler Kapına Dayanacağım

Kış vaktinin ayazlı ezgisi dinmeden
Gökteki yıldızlar yere inmeden
Teninin kasvetli kokusu üstüme şinmeden
Elimde çiçekler kapına dayanacağım

İştirak etsen de olur etmesen de
Ben bir uçarı kuşum gökyüzün de
Ansızın bir şafak vaktinde
Elimde çiçekler kapına dayanacağım

Hazırım, topladım tası tarağı
Kapandı işte aşkların modern çağı
Salkım salkım korlar verirken üzüm bağı
Elimde çiçekler kapına dayanacağım

Sen her daim mutlu, her daim gülen
Bense şafak vakti açan bir kardelen
Bir menekşe görürsen topraktan baş veren
Elimde çiçekler kapına dayanacağım

Gönlümden gönlüne giden yollar uzak
Oysa kafiyedir benim şehrim sokaklarım uyak
Belki ertesi güz, belki ertesi sene ama muhakkak
Elimde çiçekler kapına dayanacağım

Hamza Özçelik

Elveda Türküsü

Bak,Hatırla,hava ne kış ne de sonbahardı
Bir temmuz gecesiydi,şahidimdi yıldızlar
Gece, karanlığın içinde karanlık vardı
Veda son hecesiydi,şahidimdi yıldızlar

Aşkımızdan son yadigar,tek geriye kalan
Uzaktan sana boş gelen bu ses gürültüsü
Aslında uzaklarda bu gürültüyü çalan
Bir zaman senin için atan kalbin türküsü

Gittin,gitti senle biriktirdiğim umutlar
Gökte başıboş gezen bulutlar bize baktı
Veda nağmelerini işitince bulutlar
Kızdılar,göklerde matem şimşekleri çaktı....

Hamza Özçelik

Engin Dağlar

Her vakit kuş tüyü yatak olur toprakları
Yorgan olur, bedenimi sarar engin dağlar
Temren ok olur göğsüme değer yaprakları
Sonbaharını göğsümde kırar engin dağlar

Bir zaman şaştım gezindim o yana bu yana
Değişmem birinizi dağlarda ki çiyana
Bazen ben dağlara kızarım dağlar da bana
Yine de ses etmez geçit verir engin dağlar

Yazında bir başka güzeldir dağlar, kışında
Sen yüz de ben bin diyeyim, bilmem kaç yaşında
Yine de bir çift nev yeşil gözün bakışında
Hasta olur tirim tirim titrer engin dağlar

Gezdiririm bu dağlarda özgürce başımı
Bulamadım dağlardan başka arkadaşımı
Elbet bir gün düşüp ölürsem naaşımı
Kaldırmasanız bile kaldırır engin dağlar

Dostlar! Ölüler her dem yad edilmeyi bekler
Ademoğlu vefadan yoksun, acı gerçekler
Havasında hüznü, doruklarında çiçekler
Uzandığım toprağa uğrar engin dağlar...

Hamza Özçelik

Fasl-ı Vasıl

Hey dost-u can kış dindi, de vâkt-î bâhar geldi
Dallarda hep gül açtı, öt bülbül çün yâr geldi

Matlubu gül olanın meskanı gülistandır
Matlubumuz yaradan, dünya bize dâr geldi

Gül zâhm-î çeken elbet her dem her an gül kokar
İmd ol bahtiyar yâren bülbül, çün fêcir geldi

Yar temâşa için hep semaya ağlar bülbül
Dökme eşk-î hasret, gül kokulu rüzgar geldi

Bülbül bilmez ayşlık ne çün hep gam hep gam gördü
Gam def, ayş ol ey sâki imd vakt-i vâsıl geldi

Hamza Özçelik

Fitratımız Gam'dır

Ne görmüşüz dünyada şu dertten dardan ayrı
Başka hal tutmamışız namustan, ardan ayrı

Ademoğlun'un hicri başlar bezm-i ezelde
Fitratı gamdır çünkü düşmüştür yardan ayrı

Ey bülbül! Haberin var mı dergah-ı semadan
Biz işitmeyiz çünkü düştük diyardan ayrı

Şu öteden gelen nev bahardır görmez misin?
Gerçi sen ne bilirsin ayazdan, kardan ayrı

Bâin sakın kapılma ayşa fitratına uy
Başka yol tutma gamdan, kederden, hardan ayrı

Hamza Özçelik

Gönül Duvarı

Bir iplik al bir de iğne eline
Kalbime usulca dikeyim seni
Kuşağı vereyim dola beline
Tenine dokunup sıkayım seni

Gece oldu, yarın tez, şafakta gel
Kuşağı beline dola, sıkta gel
Tohum ol, ırankan bir yaprakta gel
Yeşil tarlalara ekeyim seni

Çiçek aç, kuşları çağır, sesim ol
Kökünü bağırma sal, nefesim ol
Geçen yıllarda bir lahza resim ol
Gönül duvarına takayım seni

Hamza Özçelik

Kalbimle Baş Başa Sohbet

Kalbim ile baş başa bir sohbetim oldu dün gece
"Dertler, tasalar" dedim
"Bunlar daha iyi günlerin, daha beterleri gelecek" dedi
"Sevgili, yar" dedim
"Hafif bir bahar rüzgarı gibi esip geçecek" dedi
"Dertler geçse yar gelse" dedim
şöyle uzun uzadıya baktı bana
"Herkes kolayı seçerse zoru kim seçecek" dedi
Sustum...
"Bu acısını tarif edemediğim duygu" dedim
"Keder" dedi
"Peki neden ben neden?" dedim
"Kader" dedi
"Kaderimde hep keder mi var? " diye sordum
"Orasını bilmem ama
"Her kederde bir keder vardır" dedi...

Hamza zelik

Kardelen

Az sonra öleceksin
Ormanda, bizim çok uzağımızdasın
Merak etme küçük kardelen
Doğup büyüdüğün toprağın kucağındasın

Bu gelen ilkbaharla
Yaprakların solacak
ufukta doğan güneşe sakın bakma
Bu bahar senin sonun olacak

Güneş yükselmeye başladı
Sen ise düşüp soluyorsun
Yeşilliklerin içine saklanma
Oradasın işte mosmorsun

Rahatla artık kardelen
Bırak rüzgar toprağını kazsın
Boşuna çığlıklar atma
Sen bu ormanda yalnızsın

Artık yaprakların kırmızı
Bazısında siyahı var
Unutma ey küçük kardelen
Ölümün bile bir hazzı var

Öldün işte kardelen
Tanrı ruhunu kainata saçtı
Öldüğün toprağa bak
Orada bir papatya açtı

Hamza Özçelik

Kimi El Kimi Erkan Bileyim Ben

Ayş nedir bilmem, şiirlerim hüzündür
Bahar görmedim, hayatım hazindir
Toplasan ömrüm sadece bir gündür
Kimi el kimi erkan bileyim ben

Aşk yamanmış, ben hakiki dost sandım
Üstüme giyilir, kalın post sandım
Aşkın garezi var, kast sandım
Kimi el kimi erkan bileyim ben

Mazlum feryadım titretir semayı
Aşk aradıkça andım kudemayı
Son güz, kış, bu mevsimler hep dem ayı
Kimi el kimi erkan bileyim ben

Allah çift yaratmış beni unutmuş
Yar verecem diye beni avutmuş
Nev yeşil gözler meğerse umutmuş
Kimi el kimi erkan bileyim ben

Çaresi var diye gezdim dağlarda
Dağlarda bulmadım, gezdim bağlarda
Haber edin varsa geçmiş çağlarda
Kimi el kimi erkan bileyim ben

Hamza hiç deme saklı tut özünü
Düşürme kimseye yanan közünü
Boşver, zaten tutan var mı sözünü
Kimi el kimi erkan bileyim ben

Hamza Özçelik

Korkuyorum

Bir sonbahar düzünde
Dökülen yapraklar gibi
Bir kış vaktinde
Ansızın açan kardelen misali
Yalnız hissediyor, korkuyorum

Daha fazla acı çekmekten
Yanlış kalbe düşmekten
Gidişini görmekten
Bir delilik yapmaktan korkuyorum

Burnuma fesleğen kokusu geliyor ara sıra
Tedirginim sensiz yakalanmaktan yarınlara
Bir güzel bahar sabahında
Seni kaybetmekten korkuyorum

Acıyla yakılan ağıtlarda
Gözden süzülen damlalarda
Bir kitabın sayfalarında
İsmi aramaktan korkuyorum

Bir şarkı sözünde
Bir fotoğraf karesinde
Bir cümle yüklemde
Seni bulmaktan korkuyorum

Her gecenin sabahını
Karanlık odaların ışığını
Dertlerimin devasını
Sensiz bulmaktan korkuyorum

Sesin gittikçe uzaklaşıyor
Ateşin ulaşmıyor, üşüyorum
Beni yarı yolda bırakmandan
Çok, çok korkuyorum

Hamza Özçelik

Mahmur Gözler

Söyle sevgilim gözlerin niçin böyle mahmur
Ağladın mı yoksa yüzüne mi yağdı yağmur
Çok yalvarışlı bir aciz dua gibi sesin
Kavgadan çıkılmış gibi hırıltılı nefesin
Seni bu denli kim zd ki sevgilim söyle
Kalpler kırılmaz sebepsiz yahut bile bile
Toplama sal sağını bırak rüzgarda aksın
Sen gözünden düşen damlalar kadar berraksın

Hamza zelik

Meşederesi Türküsü

Uzaktan çağlayan bu su sesi
Öte dağlardan gelen Meşe Deresi
Meşe Deresi hiç durmadan çağla
Gelsin yerine gönlümün neşesi

Uzaktan öten de bir kuş sesi
Ahenkli ahenkli, yanık nefesi
Aman aman, durma öt benim kuşum
Çiçeklensin umudumun hevesi

Uzak dağlarda ki orman köşesi
Zavallı aşığın garip sinesi
Hey ormancı! Vurma baltayı vurma
Düşmesin aşık ormanın peşesi

Kuşum öttüm, dereyim çağladım
Yeşil gözlü yare umut bağladım
Boşandı da gitti yaban ellere
Kalakaldım, arkasından ağladım

Hamza Özçelik

Namus Bekçisi (manzum Hikaye)

Kapı açıldı içeri girdin mi ansızın
Soğuk duvarlar karşılar seni, başlar sızın

Yine bir gün kapı açıldı, girdi bir adam
Halinden hoşnut, yüzünde ne bir keder ne gam

Kendisine ayrılan ranzaya doğru geçti
Oturdu, gözleri daldı, uzakları seçti

Genelde burada herkeste olur pişmanlık
Onunsa gözlerinde bir sevinç, bir kahramanlık

Merak tayin ettim, geçtim oturdum yanına
Bir bakalım girebilecek miydin kanına

"Selamın Aleyküm," merhaba tanışma faslı
"Nedir bu lanet çukuruna düşmenin aslı"

Eliyle otur dedi, "Var mı bir dal sigaran"
Acep hikayeyi kaldırır mı gönül yaran

Yaktı sigarasını, iki nefeslik tattı
Sonra bana bu asil hikayeyi anlattı:

Güldüğüme bakma, ne avamım ne deliyim
Buraları bilmem, bu diyarların eliyim

Geldim buraya, bir alim, bir eren köyünden
Uzak, çok uzak, dağardı Küsderen Köyünden

Dağlarda yaşadık, Hacı'nın obaya indik
İki büyük aileden biri, çok zengindik

İki büyük aile, Hacılar ve Anaforlar
Köyde son sözleri bu aileler koyarlar

Adına bakma, Hacılar zalim ki ne zalim
Anaforlar iyi, vicdanlı, sanırsın alim

Ahırımızda boy boy çok çeşit semiz atlar
Emrimizde tarlalarda çalışan ırgatlar

İki aile çekerdi her şeyi baş başa
Sürekli kavga vardı, sürekli münakaşa

Yaş yirmi, dem vururum hayatın baharından
Bir aile geldi köye Kürdi diyarından

Anne, baba, üç oğlan, ikide kızları var
Oğlanlar mert, kızların alımlı nazları var

Gözleri yeşil, teni beyaz, saçları sarı,

İlk kez orda gördüm, kim bilir kimin yarı

Saçlarının teli rüzgarda göğe savrulur
Düşen saç telleri göğsüme deyip kavrulur

Gönlümün sevda çarkı ilk kez orda işledi
Sanki yaşam benim için orada başladı

Gel zaman git zaman yaz geldi ayazlar dindi
Hasat vakti, ahalinin tek derdi ekindi

Nihayet onu gördüm çalışırken tarlada
"Toprakları gıdiversin çapanı ırlada"

Yüzünü bana dikti, yüzü sanki bir mehtap
O güzel yeşil gözleri çalışmaktan bitap

"Hey bey oğlu bey kendi işine bak haydi get"
"Bir daha da asla benle etme ayş muhabbet"

Atımı sürdüm bir çift kelim daha etmeden
Uzaklaştım ardından bir laf daha yemeden

Hasatlar iyi geçti, yüzü güldü tüm köyün
Ah ah ebr-i hasat bitti, şimdi vakt-i düğün

Harman yeri oldu şimdi seyran, düğün yeri
Düğüne gelir, köyün genci yaşlısı eri

Genç kızlar, mor fistan, dillerinde damla sakız
Onlar oynar, analar bakar erlerine kız

Kına gecesi vakti, kadınlar oynar evde
Adamlar oyun çevirir sobalı kahvede

Kadınlar ritim tutarken zavallı ev ürkmüş
Ritimlere dayanamayıp ortadan çökmüş

Haber geldi, koştuk, her yer feryad-ı figan
Yerler alacaya boyanmış, her taraf ol kan

Koşturduk düğün evine köyün her bireyi
Kurtardık el birliğiyle ölüyü, diriye

Çam gibi yarılmış ortadan düğün hanesi
Bir çocuk ağlıyor, nerede bunun annesi

Annem ile bacılarım şükür evde yoktu
Fakat yine de enkaz gazileri pek çoktu

Enkazların arasında cananımı gördüm
Koştu, kollarımla bedenine duvar ördüm

Süt beyaz teni al kanlarla kaplanmıştı
Narin koluna bir tırpan ucu saplanmıştı

Koluma alırken yeşil gözlerini açtı
Gözleriyle gönlüme yeniden hayat saçtı

Duygu tek ve yek, dudaklar ve kalpler bi zeban
O an için ne haneler kaldı ne de zaman

Gecenin şüphesiz en çekici yanı bizdik
Aşkimızı ilk kez gözlerin önüne dizdik

Yeni hasat ardı düğün tarihini koyduk
Nev aşkimızı bütün köyün kalbine oyduk

Bunu duyan Hacılar büsbütün kudurdular
Çifteyle, otlayan atlarımızı vurdular

Bunu duyan babam sinirden deliye döndü
Çabucak, eğersiz, kendi atına atladı

İki ailenin karşılaşma yeri harman
Buradan çıkacak birazdan ölümlü ferman

"Anafolar, yaptıklarınız artık yetti
Safsata oğlun bu güzel kızımı hak etti"

"Hey Hacı, çek o pislik ağzının gemini
Kudemam gibi yerle bir ederim namını"

"Anafor bu sözü, kelamı boşuna diret
Yemin olsun size yaramayacak o avrat"

Hacılar kenara çekildi, uzadı gitti
Böylece adet-i münakaşa daha bitti

.....

Gerisini anlatmaya gönlü el vermedi
Benim ise ısrar etmeye dilim ermedi

Ey dostlar! Gerisini ben size anlatayım
Bir kaç mısra, bir kaç da ben dize anlatayım

Hacıların bir oğlu kızın ırzına geçmiş
Kader zavallı kıza namussuz damgası seçmiş

Oğlan vurmuş çifteyle adamı da kızı da
Unutmuş mapushaneyi, hükmü, sazi da

Dostlar, sizde oğlanın bahtına melil edin

Kafanız şişirdim, hakkınızı helal edin

Hamza Özçelik

Nefes Kadar

Aldı başını gitti sevda atı
Yol aldı bir ömür, bir heves kadar
Kovaladın peşi sıra vuslatı
Hiç gelmedi, gelmeyen herkes kadar

Mutluluğunu isteyenler nerde?
Gülmedin, hep düşen sen oldun derde
Sen yine de çekme dünyaya perde
Dayan bir iki günlük nefes kadar

Hamza Özçelik

O Bir Anlık Hevesti

Gök parçalandı üzerime yağdı matem
Islandım.... Tek ihtiyacım sınımsız bir nefesti
Geçti artık istemem
O bir anlık hevesti

Terk ettiğim diyarlara geri dönemem
Koynunda başka rüzgarlar esti
Geçti artık istemem
O bir anlık hevesti

Hamza Özçelik

O Yeşil Gözlü Bir Yabancıydı

Bir gün, bir yabancı çaldı çocuğun kapısını
Girdi usulca kalbine değiştirdi yapısını
Çocuk, mutluluğu yıllardır gördü rüyalarında, düşlerinde
Bulurum sandı mutluluğu yabancıнын gülüşlerinde
Yabancı yavaş yavaş aldı çocuğun acısını, kederini
Ama bir gün çocuk anladı yabancıнын gerçek ederini
Hava ne sisliydi, ne soğuk, ne açıktı
Yabancı usul usul çocuğun kalbinden çıktı
Yıllar geçtikten sonra anlıyor ki çocuk
O, yeşil gözlü bir yabancıydı
O, yeşil gözlü bir yalancıydı

Hamza Özçelik

On Yedi ark

Bu on yedi senedir yağan karın şarkısı
Bu birbirine denk on yedi çarkın şarkısı
Dönüyor içimde son sürat, kulaklarımda
Sesi yankılanıyor çarkların, dudağımda
"Yalnızlık, yalnızlık" tek bu nağme işitilir
Bu ses yüzünden ruhum sevinçlerden itilir
Bir yalnız yolcuyum bu dünya denilen handa
Hiç kimse benim kadar yalnız değil cihanda
Kuşlar sessiz, gül solmuş ve yüzmüyor balıklar
Yalnızlık nedir bilmez yığın kalabalıklar
Sen ruhumun içinde hapsolmuş bir aynasın
Bu devran böyle gider, çevir çarklar oynasın

Hamza Özçelik

Sarı Çiçekler

I

Bir temmuz akşamı solmuştu sarı çiçekler
Bir devrin bitişi gibi düştüler toprağa
Halen açacakları güz günlerini bekler
Gövdesi toprağa değin bakarken ırağa
Bir temmuz akşamı solmuştu sarı çiçekler

İzlemişti onları ufukta mor yıldızlar
Süzülürken sarı çiçeğin başı havaya
Oysa gövdesi sıcak yaz akşamında sızlar
Savrulurken acı ile göz yaşı havaya
İzlemişti onları ufukta mor yıldızlar

Ne temmuz gecesi kaldı, ne sarı çiçekler
Kader çiçekleri yalnızlığa mahkum seçti
Kovanları doldururken ballı bal petekler
Senelerin üzerinden kaç seneler geçti
Ne temmuz gecesi kaldı, ne sarı çiçekler

II

Geçtim bugün sarı çiçeğin olduğu yerden
Sarı çiçeğin yerinde papatyalar vardı
Papatyalar ki kökleri acı ve kederden
Dallarında yeni umutlar, hülyalar vardı

Oysa baharda açacaktı sarı çiçekler
Tüm yaprakları birbirine karışacaktı
Sanki bütün alem nev bahar gününü bekler
Ayrılanlar o vakit tekrar kavuşacaktı

Balbal olmuş onlara yosunlu çakıl taşları
Toprak üstlerini örtmüş, artık öldü onlar
Havaya değin ırağa bakarken başları
Oysa bu dünyada ne de güzeldi onlar

Sarı çiçekler öldü diye sakın üzülme
Hala gökte yıldızlar var, yerde şelaleler
Gövdeleri her yana saçılmış olsa bile
Kökleriyle toprağın altında el eleler

III

Geçtim dün yine pazar yeri bahçelerinden
Kahkahan yankılandı bahçenin her yerinden
Yine o ay ışığı yüzün karşıma geldi
Keskin bakışların hatıralarımı deldi
Orada onlarca genç başka aşıklar vardı
Bahçenin her bir yanı sanki farklı diyardı
Yürüdüm bahçelerde gamla, kederle içim
Göğsümde bir ağrı, varlığı bir derin hiçim
O günde başka güzeldi bu bahçe, bu nebat
Bugünde sen eksiksin ne acı mukadderat

Hayaller kurulur ama yaşanır gerçekler
Haberin olsun çoktan solmuş sarı çiçekler

Hamza Özçelik

Sen Gelmedin

Buluşacaktık önümüzde ki bahar
Kaç baharlar geldi geçti, sen gelmedin
Müjdeleyecekti kuşlar gelişini
Göçmen kuşlar kaç kez göçtü, sen gelmedin

Ne dün kaldı, ne bugün, ne ânım
Ne kendim kaldım, ne aklım, ne de dinim
Gözlerimin nuru, her şeyim, cananım
Kaç boy nev çiçekler açtı, sen gelmedin

Hamza Özçelik

Sen Kendini Bizden Yüce Mi Sandın?

Aşık olan sever, hiç günah demez
Zaman karışır, akşam sabah demez
Hardan yanar yine de bir ah demez
Başındakini sen hicran mı sandın?

Vuslat bir hayaldir, hevesi çıkmaz
İçimizden yarın nefesi çıkmaz
Cümle, kalbimiz yanar, sesi çıkmaz
Bizi kendin gibi sübyan mı sandın?

Aşk düşünce ağaçlar, dallar susar
Kelimeler bi zeban, satırlar susar
Çıyanlar konuşur, kartallar susar
Bir kelimde bizi çıyan mı sandın?

Yokluk bile yok olur bazen, keza
Anlaşılmazlık ki en büyük ceza
Zaman akmaz olur, geçmez bir lahza
Sen akıp gideni zaman mı sandın?

Kalp bir handır gelen giden sormazsın
Gelene gidene neden sormazsın
Hele aşıkça hiç halden sormazsın
Göğsünde tuttuğunu can mı sandın?

Bu felek başa topak topak ak verir
Yar isterken bir kuru yaprak verir
Hele canı isterse firak verir
Sen her sarılanı canan mı sandın?

Hamza Özçelik

Seni Öldüreceğim

Namlumun ucuna menekşeler koydum
Bu gece seni öldüreceğim
Kimi hançer kullanır kimi bıçak
Ben seni sözlerimle öldüreceğim
Merak etme öğlen sıcaklığında değil
Ben seni akşam serinliğinde öldüreceğim
Güllerin yakışı kalmaz heybemde
Ben seni şafak vakti açan bir kardelenle öldüreceğim
Mavzer patlamasında yok olmayacaksın
Ben seni mazlum çığlığında öldüreceğim
Ben "öl" deyince yaşamaya devam edeceksin ama
Ben seni içimde öldüreceğim

Hamza Özçelik

Sevda Halleri Gibi

Yarimin inciden dişleri var
Mehtap, yıldız adlı taşları var
İnce kalem gibi kaşları var
Sevda dağının yolları gibi

Kurşuni gökte renk cenkleri var
Bülbülün sesi, ahenkleri var
Kanadında beyaz renkleri var
Aynı yarimin elleri gibi

Dünyada ne ağladım ne güldüm
Goncası açmamış taze güldüm
Ama bu sevdadan, gamdan öldüm
Kırıldım ağaç dalları gibi

Ah! Yarimin peşinde eller var
Onu kandıran yalan diller var
Sevdiğim sende garip haller var
Aşka düşenin halleri gibi

Hamza Özçelik

Sevmedin Ya

Hep bir mana aradım efsunkar sözlerinden
Hep ateş düştü bağrıma o kor sözlerinden
Bir bakışla bahar getiren yeşil gözlerinden
Kara kış kalbime baharı saçmadın ya

Sende de ebet ve muhkem sürsün dinmez kışlar
Yoluna ket vursun aşılmaz, uzun yokuşlar
Terk-i diyar eylesin gönlünden güller, kuşlar
Of olsun, sen bir kuş olup bana uçmadın ya

Bilsen içimde kaç kez dirildin kaç kez öldün
Dehre bak, ben hep ağladım sen ise hep güldün
Ben gamlı saki bülbül sen ise gonca güldün
Kahrolasın, bir kez bile bana açmadın ya

Hamza Özçelik

Tanrım, Sen Beni Affet

Önce mısralardan sürülürsün dize dize
Ve içinde biriken zehir ile kavrulursun
Kavuştum derken ebedi gündüze
Bir rüzgarla oradan oraya savrulursun
Bu şiirimi hemen bitirmeliyim
Yoksa ben olduğumu anlarsın

Her gece gökte bir yıldız kaysa
Ben seni dilersem, kayan her yıldızla el ele
Ve tanrı her yıldızı bin yıldız saysa
Yine de nafiye
Bu şiirimi hemen bitirmeliyim
Yoksa Tanrı bana kızacak

Kelimeleri sözlerinden çaldım
Kafiyeyi gözlerinden
Dudakların ezgisiydi mısraların
Tenin gördüğüm en beyaz sayfa
Sen, bugüne kadar yazdığım en güzel şiirimsin
Ve bu şiirimi hemen bitirmeliyim
Tanrım, sen beni affet

Hamza Özçelik

Terk Edilen Bahçe

I

Bir kardelen dikmiştin gönlüme yıllar önce
Gövdesi yeşil, yaprağı beyaz tam gönlümce
Alırsın dedim kardeleni gönül kasana
Bırak almayı çiçek gibi gelmedi sana
Minik kardelenin yaprakları bir bir soldu
Göğsünden yükselen güneş sonu oldu
Gönül kasanı alıp başka bahçeye gittin
Bu saf, kırık kardelenli bahçeyi terkettin

II

Giderken tohumlar düşürmüştün kasalardan
Bir bahar meltemi onları bahçeme saçtı
Yağmurlar yağdı bahçeme geceli gündüzlü
Düşen tohumlardan kan kırmızı güller açtı

<https://www.youtube.com/watch?v=HfksPI-Joy0>

Hamza Özçelik

Toprağında Biteyim

Beni bana anlat diyorsun sevgili
Mısralara seni, aşkımı nasıl diyeyim
Bir yol ol ilkbaharda üzeri kar çizgili
Bağrımda ki hicranı yaya yaya gideyim

Sen yol oldun ama bana ket vurdu yokuşlar
Ayrılık çizer bu tabloya son dokunuşlar
Mavi göklerde acı acı ötüşür kuşlar
Sen diyar ol ben çiçek, toprağında biteyim

Hamza Özçelik

Utansın

Ülkü kızıl elmadır, yürü cihan utansın
Ordusunu düşmana sürmeyen han utansın

Çık sokağa selam ver gördüğün her kimseye
Selamını almayan hayvan, insan utansın

Tohum ek tarlana nev baharda bucak bucak
Baş vermezse topraktan tohum, nisan utansın

Çocuk peydahla Türk'ün cihan bekası için
Türkçü olmazsa damar da akan kan utansın

Firak geldiyse başa, senin devan zamandır
Derde deva olmazsa bırak zaman utansın

Çekinme arz-ı niyaz yapmaktan sevgiliye
Hayır derse şayet, sen değil canan utansın

Çalmıyorsa hüzünlü beste sâkiler için
Kemancının suçu yok, suçlu keman, utansın

Çalış, didin, ebed-i vatanın cennet için
Geçirmezse sırattan seni, iman utansın

Görüldüğü an düşmanın bayrağı gönderde
Tabutu Türk bayraklı o kahraman utansın

Aşkınla öleceğim, aşkınla yaşayarak
Düşünmeden geçen her saniye can utansın

Hamza Özçelik

Yardan Öte Yar Var

Bir gün cümle düşeceğiz toprağa
Toprak ötesi uçsuz bir diyar var
Burada benzerken solan yaprağa
Öte tarafta sonsuz bir bahar var

Misafiriyiz dünya denen için
Vaktimiz var gonca gül açmak için
Hayat denen ekini biçmek için
Uzaklardan gelecek bir rüzgar var

Doldu mu sana verilen tek vade
Makam,mal,mülk, şöhret bunlar biçare
Yol verin dostlar ölüm denen yare
O'nda ebede doğru anahtar var

Geldi mi burnuna ölüm kokusu
Başlar bedenın ebedi uykusu
Kıplamasın seni hiçlik duygusu
Ölümün ardı, yardan öte yar var

Hamza Özçelik

Yeşil Cam

Şu bi-vefa dünyada ne ev ne dam görmüşüz
Dehr bu, ne gelir elden hep muhkem gam görmüşüz
Ayş ki ebed deryada ufacık bir bahçedir
Bahçeye açılan bir çift yeşil cam görmüşüz

Hamza Özçelik

Yılın Son Günü

Bugün 31 Aralık 2017, bir sene daha bitti
Bir gün gelecek, sabır derken
Bak! gençliğin yarısı tükendi gitti
Elbette geri getirecek değilim
Solar ansızın kıra yemiş yapraklar gibi gençlik
Hür bir iradeye sahibim artık
Sarhoşum..... Kafamda kocaman bir hiçlik
Bak insanlar yaşıyor iki kol iki baca beden ve kafatasıyla
Bense hala yaşıyorum sevileceğim safsatasıyla
Elbette sevilecek değilim
Zaten içimde iki ruh var
Ama şairliğim bu iki ruhumdan ayrı
Kanımda yavaş yavaş gezinen iki güruh var
Biri ben gibi
Biri sen gibi
Anladım ki
Sende ufaksın bende küçük
Ancak bir araya gelirsek devmişiz
Bak şairliğim tuttu gene
Seilmeyi beklerken beklemeyi sevmişiz...

Hamza Özçelik